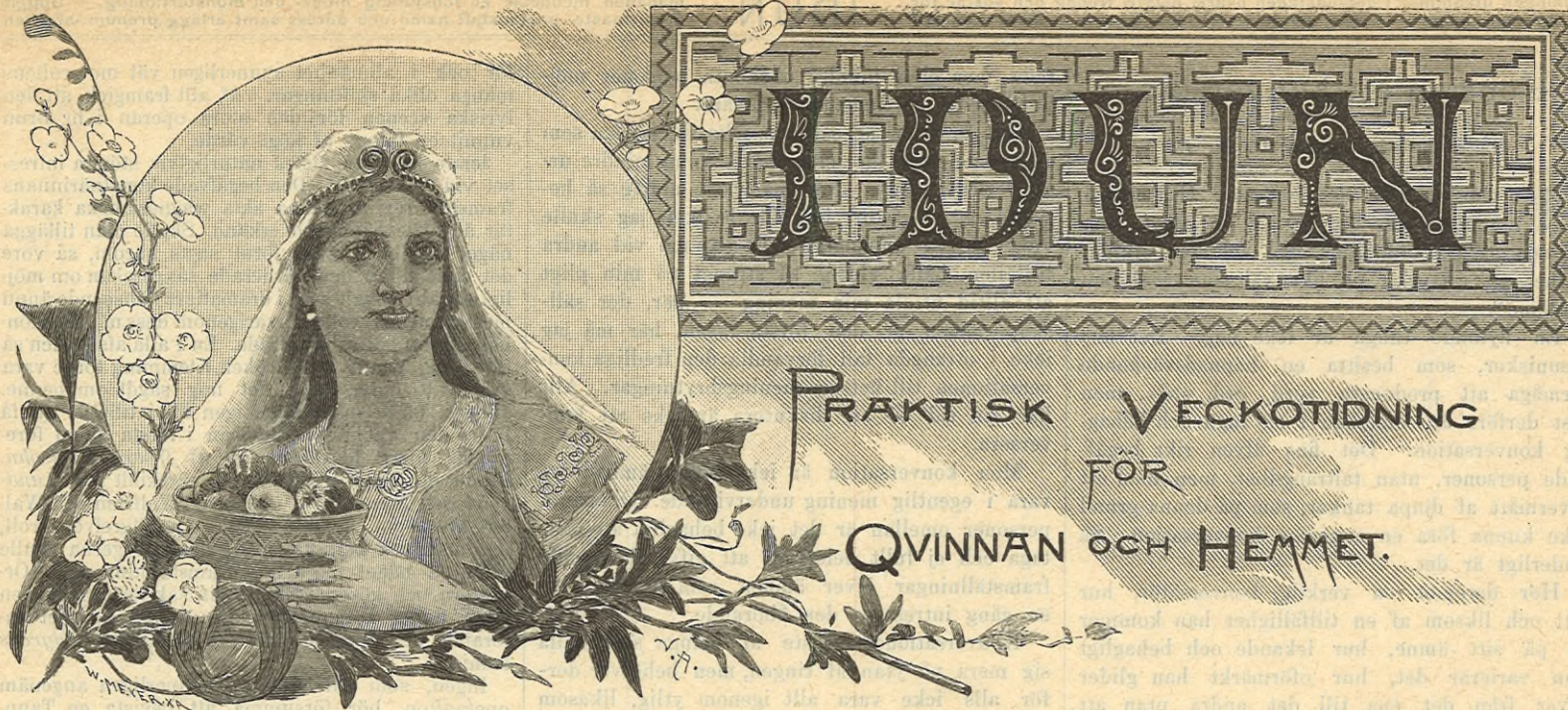

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N:r 35.

Fredagen den 31 augusti 1888.

1:sta årg.

<p>Byrå: 8 Sturegatan 8 (ingång från Humlegårdsg. 19) Annonspris: 25 öre pr petitrad (= 10 stafvelser).</p>	<p>Tidningen kostar endast 1 krona för kvartalet. postarvodet inberäknadt. Ingen lösnnummerförsäljning!</p>	<p>Redaktör och utgivare: FRITHIOF HELLBERG. Träffas å byrån kl. 9—10 och 4—5. Allm. Telef. 61 47.</p>	<p>Utgifningstid: hvarje helgfri fredag. Sista numret i hvarje månad innehåller en fullständig mode- o. mönstertidning.</p>	<p>Prenumeration sker: I landsorten: å postanstalterna. I Stockholm: hos redaktionen, å Stads- postens hufvudkontor, i de större bok- lådorna samt å tidningskontoren.</p>
---	---	--	---	--

Bort med en falsk och dubbeltungad lära,
som söker eget pris vid andras fall!
Det ges ett bättre värf, en högre ära:

att verka i försonlighetens kall.
Gläds, om af ångren ledd din hand förmått
med roten rycka upp hvad ondt den sätt.

Konung Oskar II.

Utan lifsmål.

Teckning af Ave.

(Forts.)

Robert saknade henne ej i det vimmel, som nu trängdes kring honom för att få reda på de närmare omständigheterna vid de mystiska penningförsändelserna. Derpå skedde allmänt uppbrott.

Han saknade ej Karin förr än följande morgon vid frukosten, och då berättade Ina, att Karin led af en så våldsam hufvudvärk, att ögonen voro svullna, så hon knappast förmådde öppna dem.

»Tror du, att hennes dörr är öppen?» frågade Robert och tömde hastigt sin kaffekopp. »Hvarför kallade hon ej mig?»

»Åh, hvarken hon eller jag kommo i håg, att vi nu ha en läkare i huset,» svarade Ina leende. »Men följ nu med Stina, som går upp med kaffet!»

Klädd i en mjuk ylleblus stod Karin vid fönstret och stirrade oafvänt på den utskjutande husgruppen vid landsvägskröken. Hon stod dock blott der, emedan hon ej ville visa pigan sitt förgråtna ansigte. Hon märkte ej Robert, förr än han bad pigan sätta brickan på bordet och aflägsna sig.

»Hvad vill du här, Robert?» utbrast Karin skräm.

»Jag hörde du var sjuk, och nu ser jag det. Kom sätt dig här och låt mig ge dig en kopp kaffe; det skadar ej i detta fall.»

»Kom bara ej och prata om hysteri och sådant!» utbrast hon gråtfärdig, när han med en läkares myndiga sätt sköt henne ned i soffan och slog i kaffe åt henne.

»Du, hysterisk? Nej du lider af ett ondt, som ej är sällsynt bland flickor i din ställning och med dina rika krafter —.»

»Det att icke bli gift, naturligtvis,» afbröt

hon med vredeslägande kinder och en föraktlig krökning på läpparne.

»Nej, det här är närmast följden af sysslolöshet och bristen på ett bestämt lifsmål.»

»Du kommer som Stinas ombud. Behöfver hon kanske hjälp till golfskurningen?»

»Nej, Ina hjälper henne,» svarade han lugnt, utan att låtsas om hennes sarkastiska ton. »Dylika arbeten passa ej för en, som så lätt får blodet uppåt hufvudet. Karin, du bör hädanefter bära ditt ovanligt rika och tunga hår så högt som nu; hängda öfver den der pilen, tynga flätorna mera, genom att strama till håret öfver hjessan. — Ja, och så måste du ha sysselsättning.»

»Sysselsättning! — Jag hade tänkt att blifva en nyttig medlem af din familj, men så tog min gudmor det för gifvet, att bondtösen — som troligen ej längre stal — skulle göra pigtjenst. Ina ville upphöja mig till damernas kammarejungfru, och du — ja, du råkade, en gång i något för högljud ton likna mig vid husgruppen der borta: hvarken stad eller land, utan något midt emellan.»

»Är det ej ungefär tre år sedan?» Frågan kom så lugnt, som om han sport, om hon hade matlust eller dylikt, men en lätt sprittning förrådde, att hugget träffat honom.

»Har du ej sedan på annat håll försökt få någon verksamhet? Eller lider du kanske af total viljeslapphet?» fortsatte han att spörja.

Hans skenbara lugn verkade ett omslag i hennes känslor, bitterheten öfvergick till ett häftigt utbrott af smärta.

»O, hur har jag icke sökt arbete! Man har hånat mig, kallat mig lumpen, girig, simpel, som velat tränga undan fattiga arbeterskor. Icke ens åt mig sjelf har jag fått arbeta i fred, och jag kan ej rå för, att jag känner afsky för det här brukliga sättet att maskera sqvallermöten genom att

sy för fattiga. Jag vet nog, hur man brukar sysselsätta sig med mig!»

Hon brast ut i stormande gråt.

Robert steg upp från soffan.

»Förstår du tydligt, hvad jag nu säger, Karin?»

Hon gjorde våld på sig för att qväfva snyftningarna; hans ton skrämde henne till besinning.

»Anser du mig kanske för vanvettig?» frågade hon med vaknande groll.

»Nej, men af allt hvad du nu förtrott mig i egenskap af läkare framgår, att du genom att hafva allt ifrån barndomen varit i saknad af en verksamhet, som upptagit dina andliga krafter, råkat i en fullständig cirkelgång kring ditt eget jag. Det är farligt sådant der andligt tröskverksarbete, der tanken blott går i ring, i ring. Det förrycker hela organismen och slutar ofta med svåra fall af sinnessjukdom. Du måste genast i verksamhet, och jag känner fältet, som passar dig.»

Då hon ej svarade, utan blott stirrade hopplöst framför sig, fortfor han: »Det arbetsfält jag tänker på, fordrar intelligent, besinningsfalla, kunniga unga qvinnor. Nu ligger det vanskött här i staden. Ja, i hela provinsen. Men under det senare året har jag ofta tänkt dig som banbryterska här.»

»Du anser mig då ej för ohjelpigt tokig?» Der gled ett leende, likt en blek solstråle, genom molnen öfver hennes ansigte.

»Nej, jag blott varnar dig för följderna af en sjuklig tankegång, som ytterligare fått näring under ett sysslolöst lif. Och om du nu är frisk nog att höra mitt förslag, så kan du redan i morgon börja arbetet —»

(Slut i nästa n:r.)

Bilder och text

från

MODEVERLDEN

Bihang till

❖ IDUN ❖

PRAKTISK VECKOTIDNING FÖR QVINNAN OCH HEMMET

N:r 8.

Augusti

1888.

Moderevy.

...bad i aug. 88.

Bäste herr Percival!

»Saison mortel!...

Stockholm är borta. Engelsmännen, tyskarne, fransmännen, kineserna eller hvad de nu må vara, dessa storrutiga, stirrande och bædeker-studerande personligheter, hafva eröfrat våra promenader.

Och så det regnar! Platsch, platsch, platsch! Och så slår regnet en trumhvirvel på rutorna. Knappt har det klarnat en smula, knappt ha vi, såsom sangviniska stockholmare, hängt regnkappan i garderoben och satt undan paraply och galoscher, innan himlen åter blir gråsvart och hotande, och en väldig störtskur, genomblötande vår eleganta sommarkostym, påminner oss om, att vi ännu befinna oss i den mörka slagskugga sju-sofva-redagen kastade framåt i tiden.

Fig. 1. Hatt af gaz och halmflätning.

Långa rader af paraplyer, guttaperkakappor och glappande galoscher! En treffig tafra i sanning!

Ingenting nytt!...

Saison mortel!...

Ja, så skrifer vi, min bäste hr Percival.

Visst utöfvar den ruskiga väderleken sitt inflytande äfven på oss, som flyktat från Stockholm, för att genom en ordentlig badkur restaurera vår yttre människa, men vi ha ju kommit hit för att bli ordentligt duschade och blötta, och därför räkna vi med en viss resignation det jemna duggandet som en del af programmet.

Vi hålla på att förvandlas till amfibier, ser ni.

Men — ingenting nytt!?

I staden möjligtvis, men här, här ges det vist nyheter. Modenytt till och med.

Om ni till exempel finge se våra förtjusande baddräkter.

Ja, inte har formen undergått någon förändring just. Den gamla praktiska anordningen med en blus och vida benkläder i ett sammanhängande stycke har visat sig så bekväm och tillfredsställande, att den ej så lätt öfvergifves.

Nej, det är tygerna, färgsammanställningarna och deras artistiska anordning, hvilka göra dessa dräkter så förtjusande.

Kulört perkal, flanell eller ylleserge — se der materialerna till våra baddräkter. Den enkla blusen är prydd med en yllebård, några litser, en grensöm med groft ullgarn eller sneda bandbesättningar i afstickande färger.

Badkappan och de små cendrilonstofflorna, hvilka anläggas vid uppstigandet ur badet, har modet egnat större uppmärksamhet. Kappan göres oftast af engelskt »rubber»-tyg, men äfven af svanboy eller flanell och prydes med kedjestygn af ullgarn eller annat kulört, tvätt-säkert garn, kantas med kulörta litser och förses med kapuschong.

Och badtofflorna då!

Naturligtvis i färg, som harmonierar med kappans, och med starka af hampsnodd flätade sulor. För öfrigt användas äfven skor af andra materialier, såsom segelduk, linne och andra tyger, endast de skydda mot vätan.

Men badhatten?

Valet af denna är helt och hållet öfverlemnadt åt den personliga smaken. Vanligtvis är den af grof halmflätning med garnityr af yllesnodder, yllefätning, tofsar eller spetsar.

Men vi begagna ej baddrägt jemt här vid hafsbadet.

Det är först efter badet modet kan sägas komma i sin fulla rätt.

Se bara dessa förtrollande deshabillées af flanell, kaschmir, spetsar, serge eller siden, hvilka efterträda badkappan.

Eller kom med till middagsbordet.

Table d'hoten är dagens glanspunkt här vid hafsbadet. Den är som ett kaleidoskop.

Här finna vi det ljusa och det mörka i alla schatteringar efter de nyaste pariserföreskrifterna. Brokiga leende färger, ungdomens attribut, och dämpade, med utsökt smak valda toner för den ungdom, som står på gränsen till mognad.

En form- och färgrikedom utan ända.

Vi finna dock, att alla dessa skiftande, randiga sidentyger, hvars linier och pleiomönster blicken knappast kan följa i det skimrande färgspelet; alla dessa sammanställningar af gammalrosa med fayence, brons med gammalguld

Fig. 2. Hatt af konst-halmflätning.

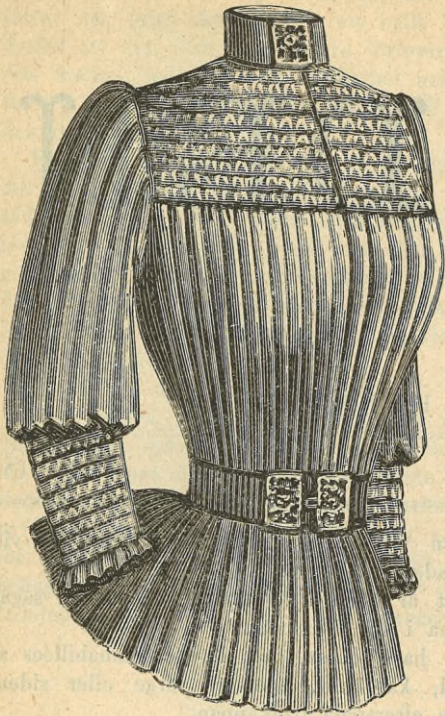

Fig. 3. Blus af crèmefärgad surah.

eller gammalblått med ekbrunt; *foulards* med blommönster i ränder; *mohairs*, *beige*; de luftiga sommarväfnaderna — spetsar, *batist*, *cretonne*: vi finna, att de i hufvudsak äro gamla bekanta.

Fantasirikedomen, den bländande dekorationen och kompositionens förtjusande nycker visa sig slutligen endast som variationer af ett tema.

Och så mycket spetsar!

Den eleganta toaletten kan ej undvara denna spetsrikedom och den enkla toaletten vill ej undvara den.

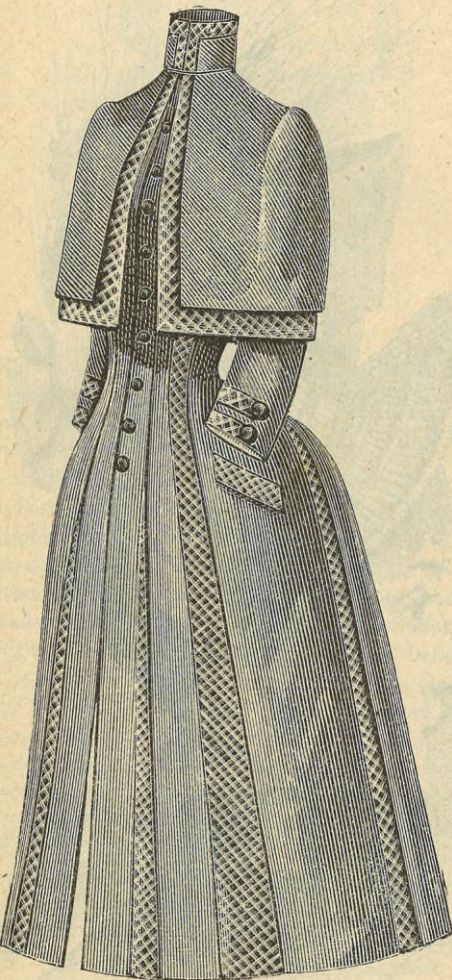

Fig. 5. Damrock af beige.

Spetsar och åter spetsar samt stundom ett eller annat broderi — se der garnityret till sommardräkten. Derfor är det endast fin personlig smak och sjelfständig fantasi, som kunna lyckas åstadkomma något anslående nytt. Man använder det man anser vackert och klädande och modifierar och kombinerar efter modeplanchernas anvisningar.

Så uppstår ständigt något nytt.

Det är intressant, utomordentligt intressant att observera alla dessa lyckade eller misslyckade, alltid öfverraskande modekompositioner, hvilka nästan dagligen framträda i högfloden vid hafskuranstalterna.

Materialiet är dock i hufvudsak det samma trots de skiftande formerna, de exentriska infallen.

Guldmotiv af skiftande art eller broderier i kulört silke och guldtråd, väfda i renässansstil, pryda de flesta tyngre siden- och ylletygerna. För de lättare sommarväfnaderna egna de sig ej. Guldtryck på matta färger — sandfärg, resedagrönt, blågrått, smultronfärg — är af förtjusande präktig verkan.

Monne dessa modenycker skola blifva bestående eller försvinna så hastigt, som de framträdde?

Hvem kan säga det?!

Men solen står i zenith och vår tanke måste, ehuru ogerna, vända sig framåt... mot höstskuggorna.

Sommartoaletten är knappast vald och pröfvad. Och redan stå toalettssorgerna för hösten fordrande för dörren.

Men hur var det? — »Ingenting nytt!» sade ni, min bäste herr Percival.

Det klingar något lustigt.

Men jag måste sluta. Var god frambär min hjertliga helsning till alla Iduns väninnor.

Tillgifnast
Edith.

Fig. 1. Hatt af gaz och halmflätning. Den af ståltråd och tyll förfärdigade hattformen är beklädd med sandfärgad *crêpe*. Brättet är på innersidan fodradt med mörkt siden och utanpå klädt med likfärgad, perlbroderad halmflätning. En trädrätt *gazdel* är på tre sidor fälld och så anordnad öfver hattkullen, att veckningen befinner sig midt på dess främre del. En i kanten taggad del rosafärgadt siden samt rosetter af likfärgade sidenband jemte bruna krusade spetsar bilda garneringen, hvars anordning åskådliggöres af afbildningen.

Fig. 2. Hatt af konsthalmflätning. Hatten är af brunröd halmflätning och det framtill uppstående brättet fodradt med *faille* af samma färg. Garneringen består af brunröda och rosafärgade sidenband; hakbanden endast af rosafärgade band. En *aigrette* af korn-ax pryder den vackra och klädssamma hatten.

Fig. 3. Blus af crèmefärgad surah. Den tätt åtsittande foderformen är fram- och baktill beklädd med en 20 cm. lång rundt om halsen gående axeldel. Tyget härtill krusas på avvisgsidan i rader, så att en puffartad verkan åstadkommes. För öfrigt är blusen, såsom synes, veckad längsefter. Ärmarna visa ett liknande arrangement. Den puffade delen är 17 cm. hög. En gördel af brun sammet med bronseradt knäppe omgifver lifvet. Ståkragen har en med detta knäppe öfverensstämmande brosch.

Fig. 4. Blus af brun bomullssatin. Foderformen beklädes af brun satin, som veckats i regelbundna 3 cm. breda veck, hvilka från halsöppningen på en längd af 25 cm. äro fastsydda. Linningar med knappar och knapphål omsluta handlederna. En fantasigördel med kedja för uppberandet af solfjädern eller en väska hör till blusen.

Fig. 5. Damrock af beige. Den åtsittande kappan göres af ljus beige. Bakre skörtet är strax nedanför lifvet medels en veckning vidfäst. Ränder af beigefärgad *mousseline de Laine* med fina röda rutlinier insättas så, som afb. antyder. Två öfver hvarandra liggande peleriner, den undre af rutigt *mousseline de Laine*, den öfre, kortare, af beige, äro förenade genom axelsömmar och bilda jemte ficklock och ärmslag af rutigt tyg kappans besättning. Knapparne imitera gammalt silfver.

Fig. 6. Hemmadrägt af etamine. Materialiet är ljusbrun mörkblommig *etamine*. Dräkten sys i prinsessform. En plisserad insats framtill är af crèmefärgad *foulard*, veckad på en foderform och omgifven af smala rever af dräktens tyg. Krage, skärp och ärmrever göras af mörkbrunt siden.

Fig. 7. Höstkofta. Den plisserande kjolen, som hör härtill, har vid högra sidan en galon med snörmakeriarbeten och perlor. Koftan är af svart brocherad surah med garnering af chantillyspetsar och prydes af snodd- och perlstickning. (Se mönsterbilagan.)

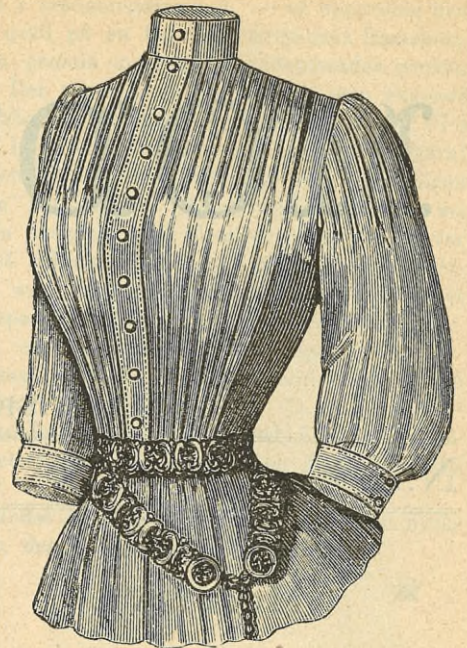

Fig. 8. Barndrägt af gul- och rödblommig perkal.

Kjolen, framtill slät och baktill veckad, har en smal plissergarnering. Främre delen af lifvet är anordnad i blusform. En stor hvit krage jemte manschetter — virkade — och röda sidenslejfer fullständiga dräkten.

Fig. 9. Drägt af batist och spetsar. Öfver kjolen ligger en af hvita spetsar begränsad volang af rosafärgad batist. Öfver denna ligger framtill två förklädesliknande spetsgarneringar. En 2 m. 80 cm. vid skoning, upp till veckad, omgifver kjolen. Lifvets bakstycke är slätt, under det framstycket veckats öfver en foderform på sätt afb. visar. Lifvet är framtill öppet och visar en insats af spetsar. En egendomligt formad gördel af mörk sammet med silkebroderi omger lifvet. De veckade ärmarna omgifvas 15 cm. nedanför axeln af en garnityrremsa och garneras vid händerna med band och spetsar.

Fig. 6. Hemmadrägt af etamine.

Fig. 10. Dräkt för 3-5 års barn. Denna sommardräkt är af gammalblå foulard. Ryggstycket är slätt, men framstycket har en plisserad insats. Prydnadssömmar i silke anordnas enligt afbildningen. Bretellerna, ärmstyckena och ficklocken af ecrufärgadt tyg hafva stickningar i blått silke. En veckad gördel, som baktill löper samman i en slejf, fullständig dräkten. (Se mönsterbilagan.)

Fig. 11. Dräkt för 2-4 års barn, af ljusblå mousseline de Laine. Blusdelen är fästad på en foderform, så att nedre delen faller ut öfver kjolen. Det släta axelstycket är framtill spetsigt, baktill fyrkantigt. De vid axel och hand krusade ärmarna hafva linningar af mörkblå sammet. De korta bretellerna på axlarna och stäkragen äro af samma tyg.

Regniga dagar.

Klaps, klaps, der faller den ena regndroppen efter den andra. Att man någonsin haft större bruk för sitt tålmod, än under innevarande sommar, vågar jag på det högsta betvifla.

Tröstlösa, kalla, våta dagar!

Har någon gång Phœbus visat oss, arma menskor, sitt fagra, glänsande anlete, så har

de utmanande parasollerna, då de, ännu oberörda af solens blickar, förborga sina behag uti kofferternas djup och sålunda fått lemna platsen åt ulsterns, regnhatten och paraplyens öfvermakt. Om man, för att trösta sig, kastar bevekande blickar på barometern, så kan man vara öfvertygad att denna genast visar sitt oinskränkta välde genom att föraktfullt draga sig några streck tillbaka och om man härefter rådfrågar det meteorologiska institutet så — nej, låtom oss hellre tuga, ty i vår harm yttrades troligen alltför oartiga saker härom, saker,

Fig. 7. Höstkofta.

Fig. 8. Barndräkt.

Fig 9. Dräkt af batist och spetsar.

Den 180 cm. vida kjolen är upptill veckad och fäst vid foderformen. Skärpet af mörkblå sammet slutar i en slejf. (Se mönsterbilagan.)

Fig. 12. Morgonkofta, baktill åtsittande, framtill lös, af ljusblå flanel, garnerad med likfärgadt mousseline de Laine, prydt med hvita sidenstickningar. Den knäppes vid sidan. Gördeln är 8 cm. bred. (Se mönsterbilagan.)

Fig. 13. Underlif för damer. Detta förfärdigas af shirting och har i synnerhet framtill en djup urringning, som omgifves af en 10 cm. bred bård af lätt moll- eller batiststickning. Ärmarna ersätts af stickade remсор.

detta säkerligen skett emot pappa Jupiter Pluvius' uttryckliga befallning, ty straffet har, ty värr, ögonblickligen följt på synden och våra något upptinade känslor skyndsammast blifvit åter reducerade till denna sommars normala ståndpunkt = noll genom långvariga och ihållande regnduscher.

Alla våra drömmar om soliga, ljufva dagar, varma hafsvindar och härliga månskensaftnar, huru grymt hafven I ej blifvit gäckade!

Hvartill tjena nu alla de vackra, mödosamt komponerade toaletterna, de koketta hattarne,

som man vid första vackra solskensdag vore benägen att återtaga.

Man bör ju i allmänhet undvika att visa huru svag den menliga karaktären egentligen är!

Högst chikanöst tycker jag det vara, att skottären sägas alltid medföra regniga somrar. Detta är ju ett slags indirekt förolämpning emot damerna i allmänhet och mot de ogifta i synnerhet.

Man kunde ju så lätt antaga, att detta vore enkom tillstånd för att afkyla deras, i mängas

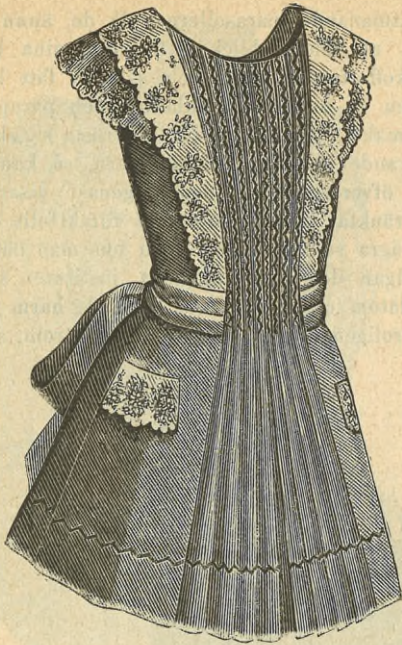

Fig. 10. Dräkt för 3-5 års barn.

ögon, allt för stora energi, som visar sig i de ofta åter upprepade attentat, hvilka under sagde år riktas mot skapelsens herrars frihet!

Men jag vet nu alldeles ej huru härmed förhåller sig och om dessa giftiga insinuationer mot skottåren ega sin riktighet. Meteorologiska institutet får upplysa härom och kan ju sålunda komma i tillfälle att något reparera sitt, i sommar visade, ochevalereska sinnelag genom att vederlägga detta lömska rykte.

Ja, nog har man haft behof af hvarenda atom godt lynne, som man kunnat disponera öfver, för att komma genom denna regniga, ovänliga sommar. De lyckligaste hafva varit de, som sett den från den humoristiska sidan, men dessa utkorade hafva nog varit mycket få, ty nästan alla hafva ju på ett eller annat sätt lidit förluster genom den oblidla väderleken.

Men nog gifvas några ändå, som säkerligen välsigna denna våta tid; som, under det himlen grät öfver dem, sökt och funnit eller åtminstone trott sig finna lyckan.

Den skuldsatte har sett sin gyllene dröm förverkligad, den förnäma, frade balskönheten tänker med ett tillfredsställt småleende på den

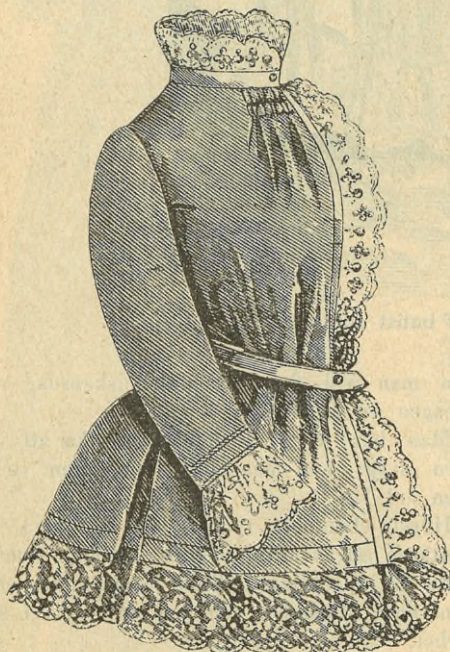

Fig. 12. Morgonkofta.

afund, som hennes glänsande parti uppväcker och huruledes hon redan i höst, med ojämförlig grace, stående på slottstrappan skall mottaga sina och sin mans gäster, och mångt ungt par sitter må hända fördjupadt i räknestycket: hvad hörer till ett ungt pars bosättning och huru böra kostnaderna ställa sig härför: a) då familjen har 2,000 kr. i årsinkomst, och b) 4,000 kr.! men som jag ser har denna sista del af mitt kåseri varit till föga båtnad för dem, som hvarken sökt eller funnit lyckan på ofvan nämnda sätt och på hvilkas nerver regnets eviga plaskande har en irriterande verkan. För dem har jag en liten tröst i beredskap, visserligen bara ett gammalt ordspråk, men nu till dags, då vi svärma för allt möjligt antikt, vare sig gamla skåp, tallrikar eller broderade trasor, så kan ju också detta vara välkommet.

Det lyder sålunda:

»Lass regnen wenn es regnen will,
Es regnet seinen Lauf,
Denn wenn's genug geregnet hat,
So hört es wieder auf!

Dolly Roos.

»Min vackra sammet är förderfvad!» har säkert mer än en dam utropat denna sommar, då hon företagit en promenad i förtröstan på vackert väder, men råkat ut för en stört-skur, som alldeles genomblött hennes toalett. Men det kan hjälpas — så vida sammeten är äkta. Man gnider den nedtryckta fläcken med en yllepapp, doppad i 90-proc. sprit, och håller sedan sammeten med rätsidan nedåt öfver en skål kokande vatten i 3-5 minuter. Spriten suger då vatten till sig och tvingar så de enskilda trådarna från hvarandra. Man lägger sedan tyget på ylleunderlag och borstar väl med en fin, hård borste, låter det sedan fullkomligt torka och öfverborstar det sist med ren mandelolja; dock får det ej dervid fuktas för starkt.

Små handarbeten för resan. Tvätt- och frisérnecessär. På 65 cm. långt och ungefär 30 cm. bredt vanligt madrassty, helst smärändigt, exempelvis i blått och grått, stickar man på de grå ränderna med blått ullgarn grenstygn och på de blå ränderna sneda korsstygn med svart ullgarn. Härigenom får tyget ett utseende, som mycket påminner om konstnärligt väfdt ylletyg. Är man färdig dermed och har tyget blifvit pressadt på avfigsidan, fodrar man det med vaxduk, så att man äfven kan inlägga våta svampar o. d. Derpå syr man det hela samman, så att det bildar två fickor, förser dessa med knappar och fastsyr på yttersidan två hvardera en half meter långa sidenband, hvilka skola sammanhålla necessären. Denna necessär kan göras färdig på ett par timmar, uppfyller väl sitt ändamål och är ytterst billig. — En synecessär kan man framställa på alldeles samma sätt. Man gör den blott mindre och fodrar den med siden och tillsätter hållare för sax, nålhus o. s. v. samt några små prydnader, tofsar, snören o. d. Med samma enkla material kan man bekläda paraplyer och förfärdiga plaidremmar. Man måste då förut taga säkert mått. — Dessa små arbeten hafva det företräde framför jutearbeten, att tyget aldrig fransar sig eller krymper, samt att det hela kommer att blifva betydligt billigare än hvarje jutearbete.

Hufvudbetäckningen kan under sommaren genom den s. k. svettremmen åstadkomma ganska svåra skafsår och andra obehag på pannan i synnerhet. Detta sker i allmänhet därför att svettremmen är behandlad med dålig

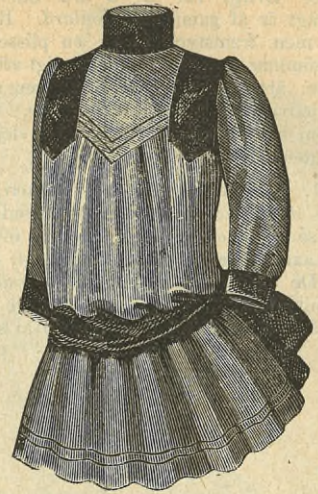

Fig. 11. Dräkt för 2-4 års barn.

olja. För att undvika dessa skadliga verkningar, bör man gnida foder och svettrem i nya hattar med bränd magnesia före begagnandet.

Blondiner hafva nog ofta gjort den erfarenheten, att sommaren är en farlig fiende till deras hårprydnad, som delvis blekes och förlorar den jemna, vackra färg, det har under vintern. Med hjälp af granqvistar kan man förhindra detta. Man kokar dylika i vatten och tager till en liter af den så erhållna vätskan $\frac{1}{5}$ liter alkohol. Med denna blandning tvättar man hår och hufvudsvål och fuktar äfven kammen väl dermed. Följden deraf blir, ej blott att håret gerna vill locka sig, utan ock att det behåller sin jemna färg. Mörkt hår får man dock ej behandla på detta sätt, ty då bleknar det.

Trots all benzin man offerar på fettfläcken, som man af en obehaglig tillfällighet fått på sin nya dräkt, kommer den ständigt åter, väl ej så tydligt synlig, men dess större. Hur kan det komma till? Sannolikt har ej fläcken behandlats på det rigtiga sättet. Man tager ett halft ark mjukt läskpapper, viker det fyrdubbelt, fuktar det med benzin och lägger det öfver fläcken. Derpå viker man det andra halfarket och lägger öfver det första samt trycker kraftigt med handen eller ett kallt strykjern. Man skall finna, att fettfläcken derigenom totalt försvinner; läskpapperet har uppsugit fettet. Benzinbehandlingen får af eldfarlighetsskäl ej ske vid ljus, ej heller får man använda varmt strykjern.

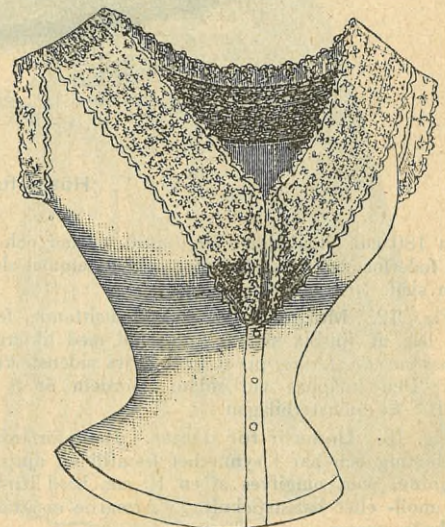

Fig. 13. Underlif för damer.